

Βίος τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας

1. Καταγωγή καί δράση τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Ρώμη στό τέλος τοῦ 3ου μ.Χ αἰῶνος. Ἦταν κόρη ἀρχοντικῆς καί πλούσιας οἰκογένειας. Παρά τήν σκληρή ἐπαγρύπνηση τοῦ εἰδωλολάτρη πατέρα της Πραιτεξτάτου, ἡ Χριστιανή μητέρα της Φαύστα τήν ὀδήγησε στόν Χριστιανό διδάσκαλο Χρυσόγονο πού τῆς δίδαξε τό Χριστιανισμό καί ἀναψε τόν ἔρωτα καί τήν ἀγάπη της πρός τόν Χριστό. Ἀποφασισμένη νά ζήσει μοναχική ζωή διά βίου, ἐν ἀγνεία καί παρθενία, ὑποχρεώθηκε ἐν τούτοις πιεζόμενη ἀπό τόν πατέρα της, νά παντρευτεῖ τόν εἰδωλολάτρη ἀξιωματοῦχο τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ Πούπλιο, τήν πρός τόν ὁποῖο ὁμως σαρκική συνάφεια ἀπέφευγε, ὅπως λέγει τό συναξάριο, διά τήν ἀπιστίαν αὐτοῦ, προφασιζόμενη ὅτι ἦταν ἀσθενής· *«νοσεῖν ἀεί προφασιζομένη»*. Ὁ αἰφνίδιος καί θεόσταλτος θάνατος τοῦ συζύγου της ἐλευθέρωσε ὅλες τίς δυνατότητες τῆς Ἀναστασίας, πού διέθεσε στό ἐξῆς, ἡ περικαλλέστατη αὐτή καί ἀρχοντική νεαρή γυναίκα, ὅλα της τά πλούτη, τό χρόνο, τή δράση καί τήν ἀγάπη της στό νά ἐπισκέπτεται στίς φυλακές τοῦς φυλακισμένους Χριστιανούς, νά τοῦς ἐνισχύει καί νά τοῦς ἐνθαρρύνει, ὥστε νά μήν δειλιάσουν μπροστά στό μαρτύριο. Ἐγινε *«ἀλείπτρια»*, προπονήτρια πολλῶν μαρτύρων πού

ὀφείλουσαν τὸ ἔνδοξο μαρτυρικὸ τους τέλος στήν ἐνθάρρυνση τῆς Ἀναστασίας.

2. Ἐνισχύει στή Θεσσαλονίκη τίς ἀδελφές ὀσιομάρτυρες, Ἀγάπη, Χιονία καί Εἰρήνη

Γιά τὸ ἔργο της αὐτὸ δέν περιορίστηκε στή Ρώμη, ἀλλὰ ἄπλωσε τὴν ἀγάπη της μέχρι τὴν Ἀνατολή, μέχρι τὴ Νικομήδεια, ἀφοῦ διέτρεξε τὸ Ἰλλυρικὸ καί τὴ Μακεδονία, ὅπου ἔδρασε ἰδιαίτερα στήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ τρεῖς γνωστὲς ἀδελφές Ἀγάπη, Χιονία καί Εἰρήνη πού μαρτύρησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ στή Θεσσαλονίκη, πρὶν ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ τους θάνατο γνώρισαν τὴν φροντίδα καί τὴν ἀγάπη τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἡ ὁποία γιά τὸ λόγο αὐτὸ φυλακίσθηκε καί βασανίσθηκε σέ φυλακὴ τῆς Θεσσαλονίκης. Εἶναι μάλιστα πολὺ πιθανὸ ὅτι τὸ ὄρος στὸ ὁποῖο τοξεύθηκε ἀπὸ στρατιῶτη ἢ τρίτη ἀπὸ τίς ἀδελφές, ἡ ἁγία Εἰρήνη, εἶναι τὸ ὄρος ὅπου σήμερα εἶναι ἡ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἡ ὁποία φρόντισε καί ἐνεταφίασε τὰ τίμια σώματα τῶν τριῶν ἀδελφῶν παρθενομαρτύρων, τῶν ὁποίων τὴ μνήμη ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει στίς 16 Ἀπριλίου.

3. Χρυσόγονος καί Ζωῖλος

Δέν εἶναι ὅμως μόνον οἱ τρεῖς παρθενομάρτυρες τῆς Θεσσαλονίκης μέ τίς ὁποῖες συνδέθηκε ἡ Ἁγία Ἀναστασία. Ἀναφερθήκαμε προηγουμένως στὸν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, ὁ ὁποῖος ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο στήν Νικομήδεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὸν συναξαριστὴ, κατ' ἄλλους δέ στήν Ἀκυιλία τῆς Ἰλλυρίας. Σώζεται ἀλληλογραφία μεταξύ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν καιρὸ πού τὴν εἶχε φυλακίσει ὁ ἄνδρας της, γιά νὰ ἐμποδίσει τὴν φιλόνητο δράση της, καί τοῦ Χρυσογόνου, πού τὸν εἶχαν φυλακίσει,

γιατί δίδασκε μέ παρρησία καί πολλή έπιτυχία τό Χριστιανισμό. Τόν Χρυσόγονο άκολουθήσε ή Άναστασία στήν μαρτυρική του πορεία από τή Ρώμη στή Νικομήδεια, άφου έν τώ μεταξύ άποφυλακίσθηκε μετά τό θάνατο του συζύγου της. Τοϋ συμπαρεστάθη καί τον ένεδυνάμωσε, ή τολμηρή αύτή μαθήτρια τόν πρεσβύτη δάσκαλο. Μετά τόν δι' άποκεφαλισμού μαρτυρικό του θάνατο, ό Χρυσόγονος έμφανίσθηκε σέ όραμα στόν ιερέα Ζωΐλο, του υπέδειξε τόν τόπο πού βρισκόταν τό άγίο του λείψανο καί του άπεκάλυψε ότι ό αύτοκράτωρ Διοκλητιανός έδωσε έντολή νά βασανιστοϋν οι τρεις άδελφές Άγάπη, Χιονία καί Είρήνη, τίς όποιες όμως θά έρχόταν νά ένθαρρύνει ή Άναστασία, όπως καί έγινε. Τό ίδιο όραμα είδε συγχρόνως καί ή Άναστασία, πού άνέλαβε πράγματι νά συμπαρασταθεί στίς τρεις μέλλουσες μάρτυρες. Ό ιερεύς Ζωΐλος, πλησίον του όποιου έμεναν οι τρεις άδελφές, δέχτηκε σέ λίγες μέρες τήν προαναγγελθείσα έπίσκεψη τής Άναστασίας, ή όποία προσκύνησε τό άγιο λείψανο του διδασκάλου της καί άνέλαβε τίς τρεις άδελφές, οι όποιες όπως είπαμε, ματύρησαν στή Θεσσαλονίκη. Ό Ζωΐλος έντός όλίγου άπέθανεν έν Κυρίω, όπως του είχε προαναγγείλει ό Χρυσόγονος, μαζί μέ τόν όποιο έορτάζεται στίς 22 Δεκεμβρίου, ήμέρα του μαρτυρίου καί τής μνήμης τής Άγίας Άναστασίας. Στόν συναξαριστή ό Ζωΐλος παρουσιάζεται ως μάρτυς. Χρυσόγονος, Ζωΐλος, Άγάπη, Χιονία, Είρήνη άποτελοϋν τήν πρώτη ομάδα άγίων, μέ τήν όποία συνδέθηκε ή Άγία μας, άκολουθοϋν όμως καί άλλες.

4. Η Θεοδότη καί τά παιδιά της

Κατά τήν παραμονή της στή Νικομήδεια, όπου είχε φθάσει συνοδεϋοντας τόν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, ή Άναστασία έγινε γνωστή για τίς άγαθοεργίες καί τήν

χριστιανική της δράση. Στήν πόλη αυτή ζούσε έν
χηρεία, μετά τό θάνατο τοῦ συζύγου της, ἡ Θεοδότη
μέ τά τρία παιδιά της. Προσκολλήθηκε στήν
Ἀναστασία, ὡς συνεργάτης καί βοηθός στίς
ἀτέλειωτες ἐπισκέψεις τῶν φυλακισμένων καί
διωκομένων Χριστιανῶν. Ἐπειδή ἀρνήθηκε νά
ὑπανδρευθεῖ τόν ἄρχοντα Λευκάδιο, πού τήν θαύμαζε
γιά τήν ὀμορφιά της, ἡ Θεοδότη ὀδηγήθηκε σέ δίκη,
κατά τήν ὀποία προτίμησε νά μαρτυρήσουν αὐτή καί
τά τρία παιδιά της μέσα σέ καμίσι φωτιᾶς, παρά νά
ἀρνηθοῦν τόν Χριστό· ἡ μητρότητα στίς ὠραιότερες
στιγμές της, ἀφοῦ θέτει σέ δεύτερη μοῖρα τή ζωή τή
σαρκική τῶν παιδιῶν της, προκειμένου νά κερδίσουν
τήν αἰώνια καί ἀγέραστη ζωή τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Ἄλλη μία ὀμάδα μαρτύρων ἀπό τόν κύκλο τῆς Ἁγίας
Ἀναστασίας, πού γιορτάζουν ἐπίσης μαζί της στίς 22
Δεκεμβρίου.

5. Οἱ ἑκατόν εἴκοσι κατάδικοι

Ἐφθασε ὁμως καί ὁ καιρός καί τοῦ δικοῦ της
μαρτυρίου, πρῖν ἀπό τό ὀποῖο ἔγινε αἰτία νά πλουτίσει
ἡ Ἐκκλησία μας μέ ἑκατόν εἴκοσι ἀκόμη μάρτυρες.
Μετά ἀπό ἐπίμονες προσπάθειες οἱ ἄρχοντες, ἄλλοτε
μέ ὑποσχέσεις καί γλυκόλογα καί ἄλλοτε μέ φρικτά
βασανιστήρια, δέν κατόρθωσαν νά πείσουν τήν
Ἐκκλησία νά ἀρνηθεῖ τή χριστιανική της πίστη. Ἡ
Θεοδότη ἐμφανιζόταν στόν ὕπνο της, μήνυμα ἀπό τόν
οὐρανό, γιά νά τήν ἐνισχύσει, ἀνταποδίδοντας ἔτσι
ὅσα εἶχε κάνει ἡ Ἐκκλησία γι' αὐτήν. Κατά
θαυματουργικό τρόπο ἡ Ἐκκλησία, ἀντί νά βγαίνει
ταλαιπωρημένη καί ἐξουθενωμένη ἀπό τίς φυλακές
καί τά βασανιστήρια, ἐμφανιζόταν ἀκμαία καί
χαρούμενη. Στήν ἀπόγνωσή του ὁ εἰδωλολάτρης
ἄρχοντας διατάσσει νά βάλουν τήν Ἐκκλησία μαζί
μέ ἄλλους ἑκατόν εἴκοσι εἰδωλολάτρες καταδίκους

καί ἓνα Χριστιανό, τόν Εὐτυχιανό, μέσα σέ μεγάλη βάρκα, νά ἀνοιθοῦν στή θάλασσα καί, ἀφοῦ ἀνοίξουν ὀπές στή βάρκα, νά τοὺς ἀφήσουν νά πνιγοῦν, ὅπως καί ἔγινε. Ὁ Θεός ὅμως δέν ἐπέτρεψε νά εὐδοιωθοῦν τά σχέδια τοῦ ἄρχοντα, γιατί τό δικό του σχέδιο προέβλεπε τή σωτηρία καί ἄλλων ἀνθρώπων. Ξαφνικά ἐμφανίζεται στό τιμόνι τῆς βάρκας ἡ Θεοδότη καί τήν ὀδηγεῖ μέ ἀσφάλεια στή στεριά. Ἔκθαμβοι οἱ ἑκατόν εἴκοσι κατάδικοι ἀπό τό θαῦμα πού ἔζησαν, πίστεψαν στόν Χριστό, ὁμολόγησαν καί αὐτοί μέ παρρησία τήν πίστη τους ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος, μέ συνέπεια νά ἀποκεφαλισθοῦν καί νά κερδίσουν τόσο γρήγορα τήν αἰωνιότητα.

6. Τό μαρτύριο τῆς Ἀγίας

Ἡ ἄκαμπτη καί ἀνυποχώρητη Ἀναστασία τελικά δέθηκε σέ πασσάλους καί, δεμένη ὅπως ἦταν, παραδόθηκε στή φωτιά, στίς 22 Δεκεμβρίου, πού ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει τή μνήμη της. Τό λείψανο τῆς Ἀγίας τό πῆρε μία γυναίκα ἀρχόντισσα, πού λεγόταν Ἀπολλωνία, ἀφοῦ χρησιμοποίησε τή γνωριμία της μέ τή σύζυγο τοῦ ἐπάρχου. Ἐνεταφίασε τό σῶμα στόν κῆπο της, ὅπου ἀργότερα ἔκτισε καί νάο πρός τιμήν της. Ποιός ἀκριβῶς ἦταν ὁ τόπος αὐτός τοῦ μαρτυρίου καί τοῦ ἐνταφιασμοῦ της δέν γνωρίζουμε. Τό μαρτύριό της ἔγινε τό 303 ἢ 304 κατά τό Διωγμό τοῦ Διοκλητιανοῦ, κατά πολλούς στή Θεσσαλονίκη, κατά ἄλλους στό Σίρμιο, ἐνῶ ὑπάρχουν καί μερικοί πού πιστεύουν ὅτι ἐμαρτύρησε στή Ρώμη.

7. Τά λείψανα τῆς Ἀγίας

Εἶναι πάντως ἱστορικά ἐξακριβωμένο ὅτι τό λείψανό της βρέθηκε στό Σίρμιο, ἀπ' ὅπου μεταφέρθηκε στήν

Κωνσταντινούπολη επί πατριάρχου Γενναδίου (457-471) καί αυτοκράτορος Λέοντος Α΄ (457-474). Τοποθετήθηκε κατ' ἀρχήν στὸν ἐπ' ὀνόματί της ναὸ πού βρισκόταν στὸν Ἰππόδρομο, τὸν μοναδικό πού εἶχε ἀπομείνει στοὺς Ὁρθοδόξους κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀρειανισμοῦ. Στὸν μικρὸ αὐτὸ ναὸ ἔδωσε τὴ μεγάλη μάχη του ἐναντίον αὐτῆς τῆς αἱρέσεως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καί ἐπανεφέρε τὴν Ὁρθοδοξία στὴν Κωνσταντινούπολη μέ τοὺς περίφημους Θεολογικοὺς Λόγους πού ἐξεφώνησε ἐκεῖ.

Σήμερα, μέρη τῶν ἱερῶν λειψάνων τῆς Ἀγίας, ἡ ἀγία κἀρα της καί μέρος ἀπὸ τὸ δεξιό της πόδι βρίσκονται στὴν Ἱερά Πατριαρχικὴ καί Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας στὴν Μακεδονία.

8. Γιατί ὀνομάζεται «Φαρμακολύτρια»

α) Δίδει φάρμακα καί θεραπεύει σωματικὲς καί ψυχικὲς ἀσθένειες

Τὸ ἐπίθετο «Φαρμακολύτρια» τῆς Ἀγίας ἔχει δύο ἔννοιες, μία γενικὴ καί μία εἰδική. Κατὰ τὴν εὐρύτερη, τὴν γενικὴ ἔννοια, ἡ Ἀγία ὀνομάζεται ἔτσι, διότι ὅπως λέει ὁ Τρύφων Εὐαγγελίδης στό βιβλίο του Βίοι Ἀγίων (σελ. 994) *«εἶχεν ἄνωθεν παρά Θεοῦ τὴν δύναμιν νά λύη καί καταστρέφῃ τῶν φαρμάκων καί τῶν δηλητηρίων τά κακά ἀποτελέσματα καί τὰς ἐνεργείας»* ἢ διότι παρέχει ἡ ἴδια ἀφθόνως φάρμακα, *«ἐκλύει»* φάρμακα γιὰ τὴν θεραπεία τῶν σωματικῶν καί ψυχικῶν ἀσθενειῶν, ὅπως λέγει τὸ Μεγαλυνάριο μιᾶς ἀκολουθίας της: *«Φάρμακα προχέουσα μυστικά ψυχῶν καί σωματῶν θεραπεύεις πάθη δεινά, ὦ Ἀναστασία, τῇ θείᾳ ἐνεργείᾳ· διό τὰς χάριτάς σου πάντες κηρύττομεν».*

β) Διότι λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια

Κατά τήν ειδική έννοια ή `Αγία όνομάζεται «Φαρμακολύτρια», διότι ανάμεσα στίς πολλές άλλες ίάσεις καί θεραπείες πού έπιτελεί έλαβε από τόν Θεό τή Χάρη καί τή δύναμη νά γλυτώνει όσους έπесαν στά δίχτυα τών φαρμακών καί τών φαρμακευτριών, δηλαδή τών μάγων καί τών μαγισσών. Λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια, καί γι' αυτό όνομάζεται φαρμακολύτρια.

Παραθέτουμε ένα από τά παλαιά θαύματα τής `Αγίας πού αναφέρεται σέ θεραπεία μαγεμένης κοπέλλας καί έχει σχέση μέ τό μοναστήρι πού ήταν τότε ήγουμένη ή `Αγία Είρήνη ή Χρυσοβαλάντου, όπως τό διηγείται ό πατήρ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (Βίοι `Αγίων 89, `Η `Αγία `Αναστασία ή Φαρμακολύτρια, σελ. 34 έ.):

Μιά κοπέλλα εύγενής καί ώραία, πού καταγόταν από τήν Καππαδοκία, ήταν άρραβωνιασμένη. "Επειτα μετάνοιωσε ή νέα καί δέν τόν ήθελε τόν μνηστήρα. "Αλλά γιά νά μήν τήν ένοχλεί εκείνος, έφυγε καί πήγε στό Μοναστήρι, πού ήταν `Ηγουμένη ή `Αγία Είρήνη ή Χρυσοβαλάντου, κοντά στήν Κωνσταντινούπολη καί εκεί έμόνασεν.

Ό μνηστήρας της δέν μπορούσε μέ κανέναν τρόπο νά τήν βγάλη από τό Μοναστήρι. Ήταν μεθυσμένος από τόν έρωτα. Γι' αυτό βρήκε ένα μεγάλο μάγο καί του έταξε πολλά χρήματα, αν θά μπορούσε νά καταφέρη τήν νέα μέ τά μάγια του, νά εγκαταλείψη τό Μοναστήρι καί νά γίνη γυναίκα του.

Ό μάγος εκεί στήν Καππαδοκία έκανε τά μάγια του καί ή γυναίκα βγήκε από τίς φρένες της. Γύριζε όλο τό Μοναστήρι καί φώναζε τόν μνηστήρα μέ τό όνομά του.

Ὁρκιζόταν δέ, ὅτι ἐάν δέν τῆς ἀνοίξουν τήν πόρτα νά πάη νά τόν βρῆ θά πνιγόταν. Ἡ Ὁσία Εἰρήνη ἡ Χρυσοβαλάντου, ἡ Ἡγουμένη, τήν ἔβλεπε σ' αὐτήν τήν κατάσταση, ἔκλαιγε καί ἔλεγε:

- Ἀλλοίμονο σέ μένα τήν ἀθλία, διότι διά τήν ἀμέλειαν τῶν βοσκῶν ἀρπάζουν οἱ λύκοι τά πρόβατα. Ἀλλά, πονηρέ διάβολε, ἄδικα κοπιάζεις. Ὁ Χριστός δέν θά σέ ἀφήσῃ νά καταπιῆς τήν ἀμνάδα μου.

Τότε συγκέντρωσε ὅλη τήν ἀδελφότητα καί τίς δίδαξε νά φυλάγωνται ἀπό τίς πανουργίες τοῦ δαίμονος. Διέταξε κατόπιν νά νηστεύουν ὅλες ὅλη τήν ἐβδομάδα καί νά προσεύχωνται. Νά κάμνουν δέ διά τήν πάσχουσαν ἀδελφήν, κάθε μέρα χίλιες μετάνοιες. Ἔτσι προσευχόταν ἡ κάθε μία στό κελλί της.

Τήν τρίτη νύχτα βλέπει ἡ Ἀγία Εἰρήνη ἐκεῖ πού προσευχόταν, τά μεσάνυχτα, μπροστά της τόν Μέγαν Βασίλειον, πού τῆς εἶπε:

- Γιατί μᾶς ὄνειδίζεις Εἰρήνη, ὅτι ἀφήνομε καί γίνονται στήν πατρίδα μας τά φοβερά καί ἀνόσια μάγια; Ὅταν ξημερώσῃ, πάρε τήν ἄρρωστη μαθήτριά σου καί νά τήν πᾶς εἰς τάς Βλαχέρνας. Ἐκεῖ θά ἔλθῃ νά τήν θεραπεύσῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, πού ἔχει τή δύναμη.

Ὁ Ἅγιος ἀμέσως ἔγινε ἄφαντος. Ἡ Ἀγία πῆρε τήν πάσχουσα καί δύο ἀδελφές, τίς ἐναρετώτερες, καί πῆγε στόν Ναό τῶν Βλαχερνῶν. Ἐκεῖ προσευχόταν ὅλη τήν ἡμέρα μέ δάκρυα. Τό μεσονύκτιον ὅμως ἀπό τόν κόπον ἀποκοιμήθηκαν.

Τότε βλέπει στόν ὕπνο της ἡ Ἀγία πολύ λαό, πού ἐτοίμαζαν τούς δρόμους. Ἦταν χρυσοφορεμένοι, ὀλόφωτοι καί ραντίζανε μέ εὐωδέστατα ἄνθη καί ἐθυμιάζαν. Ἡ Ἀγία τοὺς ρώτησε, γιατί ἔκαμναν τόση

έτοιμασία. Έκείνοι άποκρίθηκαν:

- 'Η Μήτηρ του Θεού έρχεται. Έτοιμάσου καί σύ ν' άξιωθής νά τήν προσκυνήσης.

Τότε έφτασε ή Παντάνασσα. Τήν άκολουθοϋσε πλήθος άμέτρητο άστραπηφόρων, τό δέ θείο καί σεβάσμιο πρόσωπό της έχυνε τόση λάμψη, πού δέν μπορούσε νά τό βλέπη άνθρωπος. "Όταν είδε όλους τούς εκεί άρρώστους ή Παναγία, ήλθε καί στήν άρρωστη μαθήτρια τής Είρήνης. 'Η 'Ηγουμένη πέφτει στά πόδια τής Παναγίας φοβισμένη καί έντρομη." Άκουσε όμως ότι ή Θετόκος φώναξε τό Μέγαν Βασίλειον καί τόν έρώτησεν γιά τήν Είρήνη, τί χρειαζόταν. Έκείνος τής έξέθεσεν όλη τήν υπόθεση τής νέας.

- Καλέστε τήν 'Αναστασία, είπεν ή Παναγία.

'Η 'Αγία 'Αναστασία ή Φαρμακολύτρια έφθασε άμέσως. Τότε ή Θεοτόκος τής είπε:

- Πηγαίνετε στήν Καισάρεια μέ τόν Βασίλειο, έξετάστε μέ έπιμέλεια καί νά θεραπεύσετε αύτήν τήν κόρη της, διότι σέ σένα ό Υιός καί Θεός μου χάρισε αύτήν τήν χάριν.

Κατόπιν προσκύνησαν τήν Παναγία ή 'Αγ. 'Αναστασία καί ό Μέγας Βασίλειος καί άνεχώρησαν έσπευμένως νά έκτελέσουν τήν έντολή. "Άκουσε δέ καί ή 'Οσία 'Ηγουμένη μιά φωνή, πού τής έλεγε:

- Πήγαινε στό Μοναστήρι σου, εκεί θά θεραπευθής.

"Όταν ή Χρυσοβαλάντου ξύπνησε, φανέρωσε καί στίς άλλες μοναχές τό όραμα καί άνεχώρησαν χαρούμενες. Ήταν Παρασκευή καί τήν ώρα του 'Εσπερινου μαζεύτηκαν όλες στό Ναό. 'Η όσία τούς διηγήθηκε τήν όπτασία καί τίς διέταξε νά σηκώσουν μάτια καί χέρια

στόν Ούρανό καί νά λέγουν από τήν καρδιά τους τό «Κύριε ἐλέησον».

Ἔπειτα ἀπό πολλή ὥρα προσευχῆς μέ δάκρυα, φάνηκαν στόν ἀέρα πετώντας ἡ Ἀναστασία ἡ Φαρμακολύτρια καί ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπε:

- Ἄπλωσε, Εἰρήνη, τά χέρια σου. Δέξου αὐτά καί μή μᾶς ὄνειδίζεις ἄδικα.

Αὐτό τῆς τό εἶπε, διότι ἡ Ὁσία Χρυσοβαλάντου προσευχόταν στήν εἰκόνα του καί τοῦ ἔλεγε νά διώξη τούς Μάγους ἀπό τήν Καισάρεια. Ἄπλωσε τότε τά χέρια της καί πῆρε ἓνα δέμα, πού ἐρχόταν ἀπό τόν ἀέρα καί τό ὁποῖον ἐζύγιζε τρεῖς λίτρες.

Ὅταν ὁμως τό ἔλυσε, βρῆκαν μέσα διάφορα μαγικά· σπάγγους, τρίχες, μολύβια, δεσίματα καί γραμμένα ὀνόματα δαιμόνων, ἰδιαιτέρως ὁμως εἶχαν δύο μικρά ἀγαλματάκια ἀπό μολύβι. Τό ἓνα ἦτο τοῦ ἀνδρός τό ὁμοίωμα καί τό ἄλλο τῆς μοναχῆς. Οἱ μοναχές ἐθαύμασαν καί ὅλη τήν νύχτα εὐχαριστοῦσαν τήν Θεοτόκον.

Τό πρῶί ἔστειλε ἡ Ἡγουμένη στίς Βλαχέρνες δύο μοναχές καί τήν πάσχουσαν. Ἔδωσε συγχρόνως εἰς αὐτές καί τά προαναφερθέντα μαγικά, καθώς καί λάδι μέ πρόσφορον, γιά νά λειτουργήσῃ ὁ Προσμονάριος.

Αὐτός μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἔχρισε τήν ἄρρωστη ἀπό τό λάδι τῆς κανδήλας. Ἔπειτα ἔβαλε τά μαγικά ἐπάνω στά ἀναμμένα κάρβουνα. Τήν ὥρα δέ πού καιγόταν ἐκεῖνα, λύνονταν καί τά ἀόρατα δεσμά τῆς μοναχῆς. Ἦλθε τότε στό μυαλό της καί δόξαζε τόν Θεόν, πού τήν ἀπάλλαξε.

*“Όταν ὁμως διαλύθηκαν τελείως τά μολυβένια
ἀγάλματα, ἔβγαιναν φωνές μεγάλες ἀπό τά κάρβουνα,
ὅπως κάνουν οἱ χοῖροι, ὅταν τούς σφάζουν.*

*“Όσοι ἦσαν παρόντες καί ἔβλεπαν καί ἄκουγαν αὐτά,
φύγανε ἔντρομοι, δοξάζοντες τόν Θεόν, πού κάμνει
τέτοια θαυμάσια. Κατόπιν ἐπέστρεψαν οἱ μοναχές στό
Μοναστήρι καί διηγόνταν στίς ἄλλες τά συμβάντα.*

Ἐποσπάσματα ἀπό τό βιβλίον
«ΙΕΡΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΥΛΥΤΡΙΑΣ
ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΒΑΔΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ»
τοῦ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΙΛΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

[[Προηγούμενη Σελίδα](#)] [[Εν επιγνώσει Ορθόδοξοι](#)] [[Αρχή](#)]